

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 20896/2556

พนักงานอัยการจังหวัดสกลนคร นางสมควร ทิพย์ศิริโจทก์ร่วม นายชลอหรือชะลอ พุทธโกศัย โดนนางปราณี พุทธโกศัย ผู้เข้าเป็นคู่ความแทนจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.วิ.อ. มาตรา 44/1, ป.วิ.พ. มาตรา 42, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 376, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อจำเลยถึงแก่ความตายสิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (1) สำหรับคดีส่วนแพ่งที่โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตาม ป.วิ.อ. มาตรา 44/1 เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ป. เป็นทายาทโดยธรรมและเป็นผู้จัดการมรดกของจำเลยผู้ตายจึงอนุญาตให้ ป. เข้าเป็นคู่ความแทนจำเลยผู้มรณะตาม ป.วิ.พ. มาตรา 42

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80, 91, 371, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 8 ทวิ, 72 ทวิ ระหว่างพิจารณา นางสมควร มารดานายระบิล ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาฆ่าผู้อื่น และยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้แก่ค่าปลงศพรวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอย่างอื่นเป็นเงิน 93,150 บาท และค่าขาดไร้อุปกรณ์การเป็นเงิน 720,000 บาท รวมเป็นเงิน 813,150 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันยื่นคำร้องจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาพาอาวุธปืน ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ และให้การในคดีส่วนแพ่งว่า ค่าสินไหมทดแทนที่โจทก์ร่วมเรียกร้องมานั้นเคลือบคลุมและสูงเกินความจริง โดยค่าใช้จ่ายในการจัดการงานศพไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนค่าขาดไร้อุปกรณ์การเป็นเงิน 45,000 บาท แต่จำเลยไม่ได้กระทำความผิด ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80, 91, 371, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่นและยิงปืนโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมชน เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 18 ปี ฐานพยายามฆ่าผู้อื่นและยิงปืนโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมชนเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานพยายามฆ่าผู้อื่นซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 12 ปี ฐานพาอาวุธปืนมีทะเบียนของตนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรและไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ปรับ 2,000 บาท รวมจำคุก 30 ปี และปรับ 2,000 บาท ทางนำสืบของจำเลยฐานฆ่าผู้อื่นและพยายามฆ่าผู้อื่นเป็นประโยชน์แก่

การพิจารณาคดี มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้จำเลยหนึ่งในสาม และจำเลยให้การรับสารภาพ ความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คง จำคุกฐานฆ่าผู้อื่นและพยายามฆ่าผู้อื่นมีกำหนด 20 ปี และปรับ ฐานพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ เป็นเงิน 1,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 สำหรับในคดีส่วนแพ่งให้จำเลยชำระเงินจำนวน 420,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 21 มีนาคม 2550 (วัน ยื่นคำร้อง) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วน แพ่งให้แก่โจทก์ร่วมด้วย โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 376 อีกฐานหนึ่ง ให้ลง โทษปรับ 450 บาท เมื่อลดโทษให้หนึ่งในสามตามมาตรา 78 แล้ว คงปรับ 300 บาท ให้ยกฟ้อง สำหรับความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 80 คงเหลือโทษจำคุกความผิดฐานฆ่าผู้อื่นมีกำหนด 12 ปี ปรับฐานพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต 1,000 บาท และปรับฐานยิงปืนโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือชุมชน 300 บาท รวมเป็นปรับ 1,300 บาท ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นส่วนที่สั่งเกี่ยวกับค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแพ่ง นอกจากนี้ที่ แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยฎีกา ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา โจทก์ร่วมยื่นคำร้องว่าจำเลยถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2556 ขอให้จำหน่ายคดีอาญา และหมายเรียกนางปราณี ทายาทของจำเลยเข้ามาเป็นคู่ความแทนที่ในคดีส่วนแพ่ง โจทก์รับว่า เป็นความจริง ต่อมาวันที่ 24 พฤศจิกายน 2557 โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอถอนฟ้องว่าหลังจากจำเลย ถึงแก่ความตายศาลมีคำสั่งแต่งตั้งให้นางปราณีเป็นผู้จัดการมรดกตามสำเนาคำสั่งท้ายคำร้อง และ โจทก์ร่วมกับนางปราณีตกลงกันในคดีส่วนแพ่ง โดยนางปราณียินยอมชำระเงิน 300,000 บาท ให้ แก่นางสมควรและโจทก์ร่วม โจทก์ร่วมประสงค์จะถอนฟ้องในส่วนคดีแพ่งต่อศาลฎีกา และไม่ขอ ดำเนินคดีแพ่งกับจำเลยและทายาทผู้รับมรดกของจำเลยอีกต่อไป ศาลฎีกาเห็นว่า เมื่อจำเลยถึงแก่ ความตาย สิทธินาคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (1) ให้จำหน่ายคดีในส่วนคดีอาญาเสียจากสารบบความ ส่วนในคดีแพ่งเมื่อปรากฏตาม คำร้องของโจทก์ร่วมว่านางปราณีเป็นทายาทโดยธรรม ซึ่งต่อมาศาลมีคำสั่งแต่งตั้งให้เป็น ผู้จัดการมรดกตามสำเนาคำสั่งแต่งตั้งผู้จัดการมรดก ต่อมาโจทก์ร่วมและนางประณีตกลงในคดี ส่วนแพ่งได้จึงขอถอนฟ้องในคดีส่วนแพ่ง ปรากฏว่าท้ายคำร้องดังกล่าวนางปราณีลงลายมือชื่อไว้ ด้วย และรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นโจทก์และนางปราณีแถลงร่วมกันว่านางปราณี ชำระเงินให้แก่โจทก์ร่วมแล้ว ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่านางปราณีเป็นทายาทโดยธรรมและเป็น ผู้จัดการมรดกของจำเลยผู้ตาย จึงอนุญาตให้นางปราณีเข้าเป็นคู่ความแทนจำเลยผู้มรณะตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 42 และเมื่อปรากฏตามคำร้องของโจทก์ร่วมว่า ต้องการถอนฟ้องคดีส่วนแพ่งเพราะสามารถตกลงกันได้แล้วและในคำร้องดังกล่าวมีนางปราณี ลงลายมือชื่อไว้ด้วยแสดงว่าไม่คัดค้าน โดยการถอนฟ้องชั้นฎีกาไม่สามารถกระทำได้เพราะต้อง ถอนฟ้องก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา แต่ถือว่าโจทก์ร่วมไม่ประสงค์จะดำเนินคดีในส่วนแพ่งใน ชั้นฎีกานั้นเอง จึงจำหน่ายคดีในส่วนแพ่งออกจากสารบบความเสียด้วย

องค์คณะ

สมชาย พันธุมะโอภาส · ประทีป ดุลพินิจธรรมา · สิริรัตน์ จันทรา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/20896/2556>